

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 U 016165 22 U

Novi Travnik, 13.06.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Senada Begović kao predsjednika vijeća, Vesne Vujica i Darmina Avdić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ivane Čorić-Žderić kao zapisničara, rješavajući u upravnom sporu tužitelja „A.P.“ d.o.o. T., koga zastupa punomoćnik Đemaludin Mutapčić, advokat iz Sarajeva, ulica Jelića 1A (u daljnjem tekstu tužitelja), protiv tužene Federalna uprava za inspekcijske poslove Sarajevo, ulica Fehima efendije Čurčića broj 6, (u daljnjem tekstu tuženi) radi poništenja rješenja tuženog broj: UP-II-05-30-19-00096/21 od 30.11.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 13.06.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava, rješenje tuženog organa Federalne uprave za inspekcijske poslove Sarajevo broj: UP-II-05-30-19-00096/21 od 30.11.2021. godine i rješenje Ministarstva privrede kantonalnog inspektora za rad i radne odnose Srednjobosanskog kantona broj: UP-I-07-30-00284/21-BŠ-3402-P-589/21 od 27.10.2021. godine se poništavaju i predmet vraća tuženom organu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem tuženog odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Ministarstva privrede kantonalnog inspektora za rad i radne odnose Srednjobosanskog kantona broj: UP-I-07-30-00284/21-BŠ-3402-P-589/21 od 27.10.2021. godine kojim se nalaže J.E. sa prebivalištem u T., ..., vlasniku – odgovornoj osobi u „A.P.“ d.o.o. T. poslovna jedinica 1, sa sjedištem u Travniku, ulica Bosanska 48, da otkloni slijedeće utvrđene nedostatke i pravilnosti i to: Prekršaj – poslodavac nije isplatio plaću sa pripadajućim doprinosima u zakonskom roku od 30 (trideset) dana, opis: plaća isplaćena za sve djelatnike u zakonskom roku izuzev za M.K. Direktor izjavljuje da plaće ne isplaćuje po napatku advokata jer se sa imenovanim vodi sudski spor. Rok za izvršenje ovog rješenja je 8 (osam) dana od dana prijema rješenja, te se zadužuje J.E. vlasnik – odgovorna osoba da u roku od 8 (osam) dana od dana prijema rješenja pozivom na gornji broj dostavi dokaze o izvršenju ovog rješenja na adresu Kantonalno ministarstvo gospodarstva-privrede, Inspektorat Travnik u protivnom će se pokrenuti prekršajni postupak.

Blagovremeno podnesenom tužbom kod ovoga suda tužitelj putem punomoćnika pobija osporeno rješenje zbog izostanka pravilne primjene materijalnog prava, povrede pravila upravnog postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja navodeći da drugostupanjsko rješenje odnosno obrazloženje istog je kratko, površno i

nepotkrijepljeno. U tužbi se navodi da je drugostupanjski organ kao sporno pitanje jedino utvrdio da poslodavac – tužitelj nije u zakonskom roku isplatio plaću M.K. a da se u rješenju pozvao na pogrešne odredbe Zakona o radu ne upuštajući se u utvrđivanje odlučnih činjenica da li je M.K. obavljao rad kod tužitelja ili ne, da li je isti kao radno nesposoban čovjek mogao biti u radnom odnosu poslodavca, te da se bavio tim pitanjima vjerojatno bi donio drugačije rješenje. U tužbi se dalje navodi da je u obrazloženju Federalna inspekcija istakla povredu Zakona o radu od strane tužitelja koja se odnosi na obveze isplate plaće radniku koji radi te potpuno zanemaruje činjenicu da M.K. nakon implementacije presude Općinskog suda u Travniku niti jedan minut nije proveo na radu, nego je zloupotrijebio instituciju bolovanja te u dogovoru sa Domom zdravlja Travnik ponovno otvorio nezakonito bolovanje. U tužbi se dalje navodi da se inspekcija nije smjela samo rukovoditi sudskom presudom kojom je poslodavcu naloženo da radnika vrati u radni odnos, već je o navedenom predmetu morala donijeti svoje profesionalno mišljenje i stav iz razloga što je mogla utvrditi da je M.K. 23.09.2019. godine izgubio radno-pravni status jer je od strane Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja proglašen radno nesposobnim, te je inspekcija morala utvrditi da raskidom ugovora između tužitelja i M.K. nije prekršena niti jedna zakonska odredba jer je raskid ugovora uslijedio nakon utvrđenog gubitka radne sposobnosti M.K. Prema navodima tužitelja tuženi organ je bio u obvezi da utvrdi da je tužitelj ispoštovao presude sudova i vratio M.K. u radni odnos, te u konačnom tužitelj predlaže da se osporeno rješenje tuženog poništi i predmet vrati prvostupanjskom organu na ponovno rješavanje uz naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 977,50 KM koji se odnose na plaćanje suske pristojbe na tužbu i presudu, te sastav tužbe sa paušalom i PDV-om.

U odgovoru na tužbu tuženi je naveo da je tužba u cijelosti neosnovana smatrajući da je prvostupanjski organ u postupku inspekcijskog nadzora pravilno utvrdio činjenično stanje te donoseći prvostupanjsko rješenje pravilno primijenio materijalni propis, stoga navodi tužitelja nisu mogli imati uticaja na rješavanje konkretne upravne stvari na način drugačiji nego kako je to već riješeno. U odgovoru se dalje navodi da je prvostupanjski organ pravilno primijenio odredbu člana 29. stavak 1. Zakona o radu F BiH kada je donio upravnu mjeru kojom je naložio tužitelju da u zakonskom roku od 30 (trideset) dana isplati plaću sa pripadajućim doprinosima M.K., navodeći da ovaj upravni organ nije nadležan da ispituje okolnosti vezane za radnu sposobnost radnika imajući u vidu članak 72. stavak 3. Zakona o radu F BiH. U konačnom tuženi ostaje u cijelosti kod osporenog rješenja te predlaže da Kantonalni sud u Novom Travniku donese presudu kojom će tužbu tužitelja odbiti u cijelosti kao neosnovanu.

Nakon što je sud sukladno odredbi člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, ispitao zakonitost pobijanog upravnog akta u granicama razloga iz tužbe odlučeno je kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Tužba je utemeljena.

Iz stanja upravnog spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je dana 21.10.2021. godine izvršen inspekcijski nadzor u društvu A.P. d.o.o. T. sa sjedištem u T. u skladu sa odredbom članka 85. stavak 1. Zakona o inspekcijama u F BiH na temelju zahtjeva M.K. zaposlenika u društvu A.P. d.o.o. T. radi zaštite njegovih prava, a iz razloga što istom poslodavac nije isplatio plaću. Iz Zapisnika o inspekcijskom nadzoru koji je sačinjen dana 29.08.2021. godine se utvrđuje da subjekt nadzora

društvo „A.P.“ d.o.o. T. posjeduje uredne isprave za obavljanje djelatnosti, da je poslodavac izvršio prijavu radnika M.K. u FZ MIO/PIO dana 06.02.2020. godine, te da je predočena specifikacija za 7 (sedmi) mjesec 2021. godine za direktora i 28 djelatnika, a da se M.K. prema navodima tužitelja doprinosi ne uplaćuju jer je u toku sudski spor. Nakon izvršenog inspekcijskog nadzora prvostupanjski organ je donio rješenje dana 27.10.2021. godine kojim je naložio ovlaštenoj osobi u društvu A.P. d.o.o. da otkloni utvrđene nedostatke i nepravilnosti, a koja se ogleda u tome što poslodavac nije u zakonskom roku od 30 (trideset) dana isplatio plaću M.K. sa pripadajućim doprinosima, te je istim rješenjem utvrđen rok za izvršenje rješenja 8 (osam) dana od dana prijema rješenja.

Nezadovoljan ovakvim rješenjem tužitelj je protiv istog blagovremeno izjavio žalbu, a predmetnu žalbu tuženi organ je odbio kao neosnovanu uz obrazloženje da je prvostupanjsko rešenje doneseno bez bitnih povreda pravila postupka i da je zasnovano na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni materijalnog prava zbog čega je primjenom člana 237. stav 1. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj: 2/28 i 8/99) riješio kao u dispozitivu.

Cijeneci zakonitost osporenog upravnog akta ovaj sud je zaključio da postupak koji je prethodio donošenju drugostupanjskog rješenja nije pravilno proveden, da Rješenje prvostupanjskog organa od 27.10.2021. godine nije pravilno i na zakonu utemeljeno, da činjenično stanje koje je bilo od odlučnog značaja za pravilno rješenje ove upravne stvari nije potpuno i pravilno utvrđeno i da na takvo činjenično stanje nije pravilno primijenjeno materijalno pravo, te da tuženi organ nije ispravno postupio kada je žalbu tužitelja odbio kao neosnovanu.

Nepravilnost i nezakonitost tužbom pobijanog rješenja tuženog, kojim se izričito potvrđuje prvostupanjsko rješenje, prvenstveno proizlazi iz nezakonitosti upravo tog prvostupanjskog rješenja. Naime, nije sporno da prvostupanjski organ uprave ima ovlaštenje da rješenjem nalaže odgovarajuće upravne mjere kada utvrdi da subjekt nadzora ne postupa u skladu sa propisima, a koje upravne mjere se određuju u skladu sa Zakonom o upravnom postupku, kako to propisuju odredbe člana 117. i 118. Zakona o inspekcijama u Federaciji BiH, te da obavlja nadzor i nad primjenom Zakona o radu Federacije BiH i na temelju donesenih propisa kako to propisuje odredba člana 159. istog zakona na koje odredbe se prvostupanjski organ odnosno kantonalni inspektor za rad i radne odnose poziva u svom rješenju od 27.10.2021. godine, iako se u tom rješenju ne precizira stavak iz člana 117. Zakona o inspekcijama u Federaciji BiH kojih ima ukupno 15 (petnaest) u toj zakonskoj odredbi.

Naime, iz same tužbe, kao i osporenog akta organa uprave, kao i prvostupanjskog rješenja proizlazi da je presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Rs 170599 20 Rs od 13.10.2020. godine stavom prvim poništeno rješenje tuženog „A.P.“ d.o.o. T. broj: 01-25/20 od 05.02.2020. godine, kojim je tužitelju M.K. otkazan ugovor o radu, kao nezakonito, pa se obvezuje tuženi da tužitelja vrati na posao i rasporedi na poslove na kojima je radio ili na druge poslove koji odgovaraju njegovoj stručnoj spremi, kvalifikaciji i sposobnosti u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema presude, dok se stavom drugim obvezuje tuženi da tužitelja prijavi na mirovinsko i invalidsko osiguranje kod nadležnih organa u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema presude, a koja presuda je potvrđena presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 51 0 Rs 170599 20 Rsž od 10.02.2021. godine.

Zatim je iz upravnog spisa utvrđeno da je dana 21.10.2021. godine izvršen inspekcijski nadzor u društvu „A.P.“ d.o.o. T. sa sjedištem u T. u skladu sa odredbom članka 85. stavak 1. Zakona o inspekcijama u F BiH na temelju zahtjeva M.K. zaposlenika u društvu „A.P.“ d.o.o. T. radi zaštite njegovih prava, a iz razloga što istom poslodavac nije isplatio plaću.

Iz Zapisnika o inspekcijskom nadzoru koji je sačinjen dana 29.08.2021. godine se utvrđuje da subjekt nadzora društvo „A.P.“ d.o.o. T. posjeduje uredne isprave za obavljanje djelatnosti, da je poslodavac izvršio prijavu radnika M.K. u FZ MIO/PIO dana 06.02.2020. godine, te da su predočene specifikacije za 7 (sedmi) mjesec 2021. godine za direktora i 28 djelatnika, a da se M.K. doprinosi ne uplaćuju jer je u toku sudski spor. Prvostupanjskim rješenjem od 27.10.2021. godine se nalaže ovlaštenoj osobi u društvu „A.P.“ d.o.o. da ukloni nedostatak da u zakonskom roku od 30 (trideset) dana isplati plaću M.K. sa pripadajućim doprinosima te je istim rješenjem utvrđen rok za postupanje od 8 (osam) dana.

Prema ocjeni ovog suda rješenje prvostupanjskog organa nije doneseno u skladu sa odredbom članka 117. Zakona o inspekcijama u Federaciji BiH, na koju zakonsku odredbu se upravo i pozvao prvostupanjski organ.

Naime, prema ocjeni ovog suda ovakvo postupanje kantonalnog inspektora je suprotno odredbi članka 171. stavak 1. točka 55. Zakona o radu F BiH kojom je propisano da će se novčanom kaznom od 1.000,00 KM do 3.000,00 KM, a u ponovljenom prekršaju novčanom kaznom od 5.000,00 KM do 10.000,00 KM kaznit će se za prekršaj poslodavac - pravno lice, ako ne isplati radniku naknadu plaće za vrijeme odsustvovanja sa rada u slučajevima i pod uvjetima iz člana 81. ovog zakona.

Dakle, kantonalni inspektor je u konkretnoj stvari bio u obvezi postupiti u skladu sa odredbom članka 171. stavak 1. točka 55. Zakona o radu F BiH, a ne nalagati pravnom licu isplatu plaće u roku od 30 (trideset) dana, kako je to upravo i učinio prvostupanjski organ u svom rješenju od 27.10.2021. godine.

Prema ovakvom stanju stvari sud utvrđuje da prvostupanjski organ nije stvarno nadležan za postupanje, jer se u konkretnom slučaju ne radi o upravnoj, nego građanskoj stvari, za koju je propisana nadležnost redovnog suda prvog stupnja, a imajući u vidu da je odredbom člana 8. stav 2. Zakona o upravnim sporovima propisano da je upravni akt, akt koji nadležni organ iz člana 4. tog zakona rješava o izvjesnom pravu ili obvezi pojedinca ili pravnog lica u nekoj upravnoj stvari.

U konkretnom slučaju ne radi se o upravno pravnom nego o radno pravno (građanskom) odnosu odnosno o samom pravu na isplatu plaće između M.K. i tužitelja „A.P.“ d.o.o. T zbog čega odlučivanje organa uprave o tom odnosu odnosno pravnoj stvari ne spada u područje djelovanja u okviru javnopravnih ovlaštenja zbog kojih su ti organi osnovani, nego u okviru odlučivanja o pravima i obvezama radnika koja prava proizlaze iz radnog odnosa.

Na to upućuje i odredba člana 114. stav 1. i stav 2. Zakona o radu Federacije BiH prema kojoj radnik, koji smatra da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa, može u roku od 30 (trideset) dana od dana dostavljanja odluke kojom

je povrijeđeno njegovo pravo, odnosno od dana saznanja za povredu prava, zahtijevati od poslodavca ostvarivanje tog prava, a ako poslodavac u roku od 30 (trideset) dana od dana podnošenja zahtjeva za zaštitu prava ne udovolji tom zahtjevu, radnik može u daljem roku od 90 (devedeset) dana podnijeti tužbu pred nadležnim sudom.

Iz svega prednjeg proizlazi da je prvostupanjski organ mogao postupati u skladu sa odredbom članka 171. stavak 1. točka 55. Zakona o radu F BiH, a ne nalagati pravnom licu isplatu plaće u roku od 30 (trideset) dana, jer to može samo nadležan sud nakon provedenog postupka.

Naprijed navedena nepravilnost nije otklonjena ni u drugostupanjskom postupku, a drugostupanjski organ je bio u obvezi postupiti u skladu sa odredbom člana 239. Zakona o upravnom postupku kojom je propisano (1) Ako drugostupanjski organ utvrdi da su u prvostupanjskom postupku činjenice nepotpuno ili pogrešno utvrđene, da se u postupku nije vodilo računa o pravilima postupka koja bi bila od uticaja na rješenje stvari, ili da je dispozitiv pobijanog rješenja nejasan ili je u proturječnosti s obrazloženjem, on će upotpuniti postupak i otkloniti izložene nedostatke bilo sam, bilo preko prvostupanjskog organa ili kog drugog zamoljenog organa, a ti organi su dužni postupiti po traženju drugostupanjskog organa. Ako drugostupanjski organ nađe da se na podlozi činjenica utvrđenih u upotpunjenom postupku stvar mora riješiti drugačije nego što je riješena prvostupanjskim rješenjem, on će svojim rješenjem poništiti prvostupanjsko rješenje i sam riješiti stvar. (2) Ako drugostupanjski organ nađe da će nedostatke prvostupanjskog postupka brže i ekonomičnije otkloniti prvostupanjski organ, on će svojim rješenjem poništiti prvostupanjsko rješenje i vratiti predmet prvostupanjskom organu na ponovni postupak. U tom slučaju drugostupanjski organ je dužan svojim rješenjem da ukaže prvostupanjskom organu u kom pogledu treba upotpuniti postupak, a prvostupanjski organ je dužan u svemu da postupi po drugostupanjskom rješenju i bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema predmeta, da donese novo rješenje. Protiv novog rješenja stranka ima pravo žalbe.

Kako je postupanje tuženih organa suprotno navedenim i odredbama člana 7. i 239. Zakona o upravnom postupku kojim je propisano da se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari i u tom cilju moraju se utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja predstavlja bitnu povredu pravila upravnog postupka na koje se pravilno ukazuje u tužbi i razlog je za poništavanje upravnog akta, to se i prigovori tužbe ukazuju osnovanim, to je ovaj sud u skladu sa odredbama člana 36. stavak 1. i 2, a u vezi sa odredbama članka 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci presude.

U skladu sa odredbom članka 397. stavak 3. Zakona o parničnom postupku (Službene novine F BiH broj: 53/03, 73/05 i 19/06) koja odredba se u upravnom sporu primjenjuje sukladno odredbama člana 55. Zakona o upravnim sporovima (Službene novine F BiH broj: 9/05) o troškovima postupka po tužbi tužitelja odlučit će upravni organ prilikom donošenja konačne odluke.

U ponovnom postupku tuženi organ će vodeći računa o iznesenim razlozima ove presude, te obveznosti iste presude (član 57 – 59. Zakona o upravnim sporovima), otkloniti utvrđene nepravilnosti i propuste na koje je ukazano ovom presudom tako što će se ponovno preispitati sve primjedbe koje je stavio tužitelj na prvostupanjsko

rješenje, upotpuniti činjenično utvrđenje predmetne stvari, a potom će primjenom odgovarajućih odredaba materijalnog prava na takvo utvrđenje donijeti novu odluku i za istu dati potpune i pravno valjane razloge.

Protiv ove presude žalba nije dopuštena.
(čl. 40. Zakona o upravnim sporovima)

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednik vijeća
Senad Begović